

ראשון היית

במשך שנה וחצי היינו זה עם זה,
ובשנה וחצי האלה עברנו הרבה,
ממסדרים, זמנים קצרים, וגם מסעות,
ועד לשירים, הרבה צחוק, והמון חוויות.
ומכל הבלגן, ההמולה, והשאון,
מה שאני זוכר זה שתמיד היית ראשון.
ראשון לרוץ, ראשון לעמוד,
ראשון לנוח וראשון לעבוד.
ראשון להשקיע, ולתרום מלבבך,
וראשון תמיד לעמוד על שלך.
ראשון לצחוק, וראשון להצחיק,
וראשון גם את המפקדים להדליק.
ראשון היית עם פק"ל הקלע,
שהולך בראש ומפלס דרך למחלקה.
וגם אם היה זה בתקופה הכי קשה,
היית הראשון לעזור לחבר בצרה.

וכשנגמר המסלול והחליפו לך פק"ל,
ובמקום קלע הפכת לנגביסט מורעל,
ידענו שתלחם ושלא תוותר,
תמיד להיות הכי טוב ולשאוף ליותר,
כי לא ציפינו למשהו אחר,
ראשון היית וראשון תישאר.

וגם בהמשך כשהתחילה המלחמה,
היית הראשון להירתם למשימה,
לקחת את הנגב, עמדת מוכן,
ועברנו את הגבול מכחול ללבן.
ואז כשנדרש לבצע הליכה,
לחפש מחבלים ולבצע סריקה,
היית הראשון להיכנס למוכנות,
להיות בראש ולהוביל את ההתקדמות.
הלכת מקדימה ושמרת על כולם,
ושימשת דוגמא לכל אדם ואדם.
וכשהמחבלים ירו על הכוח בחיפזון,
אפילו אז היית ראשון.
היית ראשון להיפגע מהאש,
ובזכות ההקרבה שלך הכוח התאושש,
הם ירו חזרה והרגו את המחבלים,
והודות למחיר שאתה שילמת האירוע לא נגמר עם יותר הרוגים.

ואני בטוח שכשעלית לגן עדן ונפרדת מהעולם,
ומלמעלה הסתכלת וראית את כולם,
היית הראשון שהעלה תפילה,
שכולם ישובו הביתה בחזרה.

דניאל, ראשון היית וראשון תישאר.

חבר שלך תמיד,
עמרי.